

Dosarul nr. 3ra-1136/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Gheorghe Străisteanu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Străisteanu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii și furnizării informației, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de către Inspectoratul General al Poliției, a fost casată hotărârea din 21 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 5 noiembrie 2018, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii și furnizării informației, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 30 septembrie 2018 Andrei Iordache contra semnătură în Registrul de evidență a persoanelor care închiriază mesele, asumându-și responsabilitatea pentru respectarea ordinii publice, pentru bunurile închiriate, inclusiv și pentru persoanele aflate cu el, a închiriat masa nr. 19 de pe teritoriul „Terasei de Vară” din parcul „La Izvor” din sectorul Buiucani, mun. Chișinău care aparține Societății cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, pentru a sărbători un eveniment.

A menționat că, pentru serviciile acordate Andrei Iordache urma să achite suma de 990 de lei, însă a achitat doar suma de 600 de lei, restul sumei de 390 de lei a

refuzat să o achite inventând diferite motive, precum că careva persoane de la alte mese au stat la masa lor. Pe lângă aceasta împreună cu o doamnă utilizau cuvinte umilitoare față de administrator și reclamant.

Reclamantul a afirmat că, la data de 1 octombrie 2018 a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău prin care a solicitat tragerea la răspundere a persoanelor vinovate și repararea prejudiciului cauzat. Iar, ulterior, când s-a prezentat la sectorul de poliție nr.2 de pe str. Calea Ieșilor la invitația agentului constatator Oleg Dodon, în birou se aflau, Andrei Iordache și Elena Popescu, care a fost cea mai agresivă în ziua de 30 septembrie 2018, la „Terasa de Vară”.

A comunicat că, Elena Popescu l-a dat afară din biroul agentului constatator și s-a comportat ca un șef de poliție, dând indicații polițistului de sector ce trebuie să scrie, ce documente să întocmească.

Astfel, reclamantul a considerat că Elena Popescu activează în organele afacerilor interne și prin urmare a depus la Ministerul Afacerilor Interne cerere prin care a solicitat în termenul stabilit de lege, să-l informeze: dacă Elena Popescu este angajată al ministerului, iar dacă da, în ce funcție, grad și în care subdiviziune. Prin răspunsul din 2 noiembrie 2018 Inspectoratul General al Poliției i-a fost refuzat în eliberarea informației solicitate, făcând trimitere eronat la Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Gheorghe Străisteanu a specificat că, cererea din 11 octombrie 2018 a fost depusă în baza Legii privind accesul la informație, și prin urmare, inspectoratul era obligat să-i furnizeze informația solicitată despre funcția unei persoane publice, iar, prin neeliberarea informației solicitate Inspectoratul General al Poliției i s-a încălcat grav dreptul de acces la informație, un drept fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană.

De asemenea, în opinia reclamantului, Inspectoratul General al Poliției urmează să-i achite prejudiciul moral în mărime de 3 100 de lei, deoarece din cauza acțiunilor ilegale a angajaților inspectoratului nu a avut posibilitatea de a prezenta informația în instanța de judecată.

Gheorghe Străisteanu a solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea Inspectoratului General al Poliției să examineze cererea din 11 octombrie 2018 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată, încasarea din contul pârâtului a sumei de 3 100 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Gheorghe Străisteanu. A fost constatată încălcarea de către Inspectoratul General al Poliției a dreptului lui Gheorghe Străisteanu la acces la informație la examinarea cererii din 11 octombrie 2018. A fost obligat Inspectoratul General al Poliției să examineze cererea lui Gheorghe Străisteanu din 11 octombrie 2018 potrivit prevederilor Legii nr.190 din 19 iulie 1994 coroborată cu Legea nr. 982 din 11 mai 2000 și să-i prezinte informația solicitată. A fost dispusă încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în

beneficiul lui Gheorghe Străisteanu cu titlu de prejudiciu moral suma 200,00 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, a fost casată hotărârea din 21 ianuarie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de către Gheorghe Străisteanu.

La data de 16 iulie 2019, Gheorghe Străisteanu prin intermediul oficiului poștal a depus recurs împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, a invocat că la adoptarea deciziei instanța de apel nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare ce reglementează astfel de litigii.

A menționat că, la materialele cauzei nu este anexată nici o probă care să ateste că a primit răspuns și informația solicitată.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

Prin referința depusă la data de 16 august 2019, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1), 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 21 mai 2019, iar conform avizului de recepție/livrare recurentul a recepționat-o la 11 iulie 2019.

Prin urmare, recursul depus de către Gheorghe Străisteanu prin intermediul oficiului poștal la data de 16 iulie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una din următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), precum și ale Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

În temeiul art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 3 din aceeași lege, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

În conformitate cu art. 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă.

Din materialele cauzei se denotă cu certitudine că, înaintând prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Gheorghe Străisteanu a solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii din 11 octombrie 2018 și furnizării informației solicitate, precum și încasarea sumei de 3 100 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanța a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii. A constatat încălcarea de către Inspectoratul General al Poliției a dreptului lui Gheorghe Străisteanu la acces la informație la examinarea cererii din 11 octombrie 2018. A obligat Inspectoratul General al Poliției să examineze cererea lui Gheorghe Străisteanu din 11 octombrie 2018 potrivit prevederilor Legii nr.190 din 19 iulie 1994 coroborată cu Legea nr. 982 din 11 mai 2000 și să-i prezinte informația solicitată. A încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu cu titlu de prejudiciu moral suma 200,00 lei. În rest, a respins ca neîntemeiată acțiunea.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă decizie prin care a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Gheorghe Străisteanu.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la caz Gheorghe Străisteanu prin cererea din 11 octombrie 2018 înaintată Ministerului Afacerilor Interne a solicitat prezentarea unor informații care se atribuie categoriei informațiilor privind datele cu caracter personal și pentru prezentarea acestora este necesar consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, or cazului din speță nu-i pot fi atribuite prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de apel a notat că, în cererea din 11 octombrie 2018 Gheorghe Străisteanu nu a motivat necesitatea informației solicitate or, argumentul ultimului precum că informația solicitată cu privire la funcția și locul de muncă a cet. Elena Popescu sunt necesare pentru a fi prezentate instanței de judecată, de către instanța de apel nu a fost reținut, informația solicitată fiind excesivă deoarece ultimul cunoscând numele, prenumele și patronimicul persoanei este de ajuns pentru a le prezenta instanței, care la necesitate în conformitate cu prevederile art. 119 din Codul de procedură civilă poate solicita și alte informații necesare.

Instanța inferioară a concluzionat că în cazul din speță dreptul lui Străisteanu Gheorghe privind accesul la informație nu a fost încălcat, or Inspectoratul General al Poliției în calitate de furnizor de informație a întreprins toate măsurile stabilite de lege, reieșind din atribuțiile acestuia, în limitele competențelor stabilite, și a acordat răspuns detaliat reclamantului/intimatului.

Cât privește pretenția de încasare a prejudiciului moral, instanța de apel a notat că, așa cum aceasta reprezintă o pretenție subsecventă pretenției privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație, pretenție care este respinsă, pe cale de consecință, urmează a fi respinsă și cerința reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii parțiale a acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în coraport cu normele juridice aplicabile raportului juridic litigios.

În favoarea concluziei date se menționează următoarele.

Regimul juridic și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale aflate în posesia furnizorilor de informații, este reglementat de Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Articolul 6 alin. (1) din legea menționată prevede că, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Conform art. 5 alin. (2) lit. b) din aceeași lege, furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial.

În conformitate cu art. 10 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Potrivit art. 15 alin. (1), (2) și (3) din legea citată, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare. Cererile respective vor fi examinate și satisfăcute de funcționarii publici responsabili de furnizarea informațiilor. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se atestă că, la data de 11 octombrie 2018, Gheorghe Străisteanu a expediat către Ministerul Afacerilor Interne cerere în baza Legii privind accesul la informație, în care a indicat: „La data de 30 septembrie 2018 cet. Iordachi Andrei împreună cu alte persoane, prieteni, rude, contra semnătură în Registru de evidență a persoanelor care închiriază mesele, asumându-se responsabilitatea pentru respectarea ordinii publice, pentru bunurile închiriate, inclusiv și pentru persoanele aflate cu el, a închiriat masa nr. 19 de pe teritoriul „Terasei de Vară” din parcul „La Izvor” sectorul Buiucani, mun. Chișinău care aparține Societății cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, pentru a sărbători un eveniment. Pentru serviciile acordate urma să achite suma de 990 de lei, însă a achitat doar suma de 600 de lei, restul sume de 390 de lei a refuzat categoric să achite inventând diferite motive, precum că careva persoane de la alte mese au stat

la masa lor. La observațiile să achite serviciile acordate, cet. Andrei Iordache și soția lui, au devenit foarte agresivi, au început să strige, să numească cu diferite cuvinte umilitoare, înjositoare. Astfel, la 1 octombrie 2018 a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău prin care a solicitat tragerea la răspundere a persoanelor vinovate și repararea prejudiciului cauzat. La data de 7 octombrie 2018 a fost telefonat și citat de către agentul constatator Oleg Dodon pentru a se prezenta la sectorul de poliție nr. 2 de pe str. Calea Ieșilor. La data și ora numită s-a prezentat la sectorul nr. 2 unde mai erau două persoane, una de genul feminin, altul de genul masculin, ambele persoane s-au aflat la data de 30 septembrie 2018 pe teritoriul „Terasei de Vară”. O persoană de gen feminin, care s-a presupus a fi soția lui Andrei Iordachi, a început să dea indicații polițistului de sector ce trebuie să facă, precum și să-l dea afară din birou. Respectiv, a fost scos afară, a încuiat ușa, a început să ordone polițistului ce documente trebuie să întocmească. Ulterior, când a făcut cunoștință cu materialele dosarului a stabilit că persoana respectivă este Elena Popescu, care a sărbătorit la 30 septembrie 2018, la „Terasa de Vară”, un eveniment. Mai mult ca atât, din declarațiile lui Iordachi Andrei, reiese că masa nr. 19 a fost închiriată, achitată de dânsul pentru Elena Popescu. Luând în considerare comportamentul Elenei Popescu care la data de 7 octombrie 2018, s-a comportat ca un șef de poliție, dând indicații polițistului de sector, spunând ce trebuie să scrie, ce documente să întocmească, dându-l afară din biroul agentului constatator, a presupus că Elena Popescu activează în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, deoarece doar polițiștii se comportă în așa fel, încalcă ordinea publică, nu achită serviciile acordate, amenință cu retragerea autorizației, cu falsificarea diferitor dosare contravenționale, penale, amenință chiar și cu răfuiala fizică pentru plângerile înaintate. Așadar, a solicitat în termenul stabilit de lege, să fie informat: 1.dacă cet. Popescu Elena Vasile este angajată al Ministerului Afacerilor Interne; 2.dacă da, în ce funcție, grad, în care subdiviziune” (f.d.18-19).

Prin răspunsul nr. 34/14-S-p/e-854/18 din 26 octombrie 2018 Inspectoratul General al Poliției a fost refuzat lui Gheorghe Străisteanu în satisfacerea cererii privind accesul la informație – privind informarea dacă cet. Elena Popescu este angajată a Poliției, cât și în ce funcție activează, invocându-se prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal (f.d.20-21).

În corespundere cu prevederile art. 11 alin. (1) pct. 1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal.

Art. 16 din legea enunțată notează că, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație. Termenul de furnizare a informației, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituției publice dacă: cererea se referă la un volum foarte mare de informații care necesită selectarea lor; sunt necesare consultații suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi

informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației și despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului inițial.

Conform art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, date cu caracter personal – orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

În conformitate cu art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, - prevederile prezentei legi se aplică polițiștilor – funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, angajați la serviciu în Poliție, investiți cu drepturi și obligații pentru exercitarea atribuțiilor Poliției.

Conform art. 2 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar conform art. 3 din aceeași Lege, poliția activează în conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu prezenta lege, cu alte acte normative în vigoare și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, personalul Poliției se constituie din polițiști, funcționari publici, salariați civili și personal de deservire tehnică.

Art. 92 din Codul muncii statuează expres că, la transmiterea datelor personale ale salariatului, angajatorul trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să nu comunice unor terți datele personale ale salariatului fără acordul scris al acestuia, cu excepția cazurilor când acest lucru este necesar în scopul prevenirii unui pericol pentru viața sau sănătatea salariatului, precum și a cazurilor prevăzute de lege;

b) să nu comunice datele personale ale salariatului în scopuri comerciale fără acordul scris al acestuia;

c) să prevină persoanele care primesc datele personale ale salariatului despre faptul că acestea pot fi utilizate doar în scopurile pentru care au fost comunicate și să ceară persoanelor în cauză confirmarea în scris a respectării acestei reguli. Persoanele care primesc datele personale ale salariatului sunt obligate să respecte regimul de confidențialitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;

d) să permită accesul la datele personale ale salariatului doar persoanelor împuternicite în acest sens, care, la rândul lor, au dreptul să solicite numai datele personale necesare exercitării unor atribuții concrete;

e) să nu solicite informații privind starea sănătății salariatului, cu excepția datelor ce vizează capacitatea salariatului de a-și îndeplini obligațiile de muncă;

f) să transmită reprezentanților salariaților datele personale ale salariatului în modul prevăzut de prezentul cod și să limiteze această informație numai la acele

date personale care sunt necesare exercitării de către reprezentanții respectivi a atribuțiilor lor.

În temeiul art. 5 alin. (5) lit. e) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele de fapt ale cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe precum că Inspectoratul General al Poliției, în calitate de angajator și posesor a informației, neîntemeiat a refuzat reclamantului/recurentului Gheorghe Străisteanu în satisfacererea cererii de acces la informație din 11 octombrie 2018.

Or, de fapt Inspectoratul General al Poliției era obligat să examineze cererea și să-i elibereze lui Gheorghe Străisteanu informația solicitată de către acesta prin cererea de acces la informație din 11 octombrie 2018, ultimul motivându-și interesul său personal pentru care solicită această informație.

Mai mult, instanța de fond just a conchis că, Inspectoratul General al Poliției la transmiterea datelor cu caracter personal al salariatului urma să respecte cerințele prevăzute la art. 92 lit. c) din Codul muncii, și anume, să prevină persoanele care primesc datele personale ale salariatului despre faptul că acestea pot fi utilizate doar în scopurile pentru care au fost comunicate și să ceară persoanelor în cauză confirmarea în scris a respectării acestei reguli. Persoanele care primesc datele personale ale salariatului sunt obligate să respecte regimul de confidențialitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Din toate aceste considerente și reieșind din contextul normelor de drept citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cerințele lui Gheorghe Străisteanu privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii din 11 octombrie 2018 și furnizării informației solicitate, sunt întemeiate, iar în acest sens este justă concluzia primei instanțe privind admiterea parțială a acțiunii.

Circumstanțele descrise permit instanței de recurs să conchidă că soluția instanței de apel privind respingerea acțiunii, este neîntemeiată, iar instanța de apel a aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actul judecătoresc de dispoziție, nu pot fi menținut ca legal și întemeiat.

Cât privește hotărârea primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral, instanța de recurs consideră inoportun de a se expune, deoarece în această privință hotărârea nu a fost contestată de către recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a probelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și a emite o nouă decizie prin care se menține hotărârea din 21 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de către Gheorghe Străisteanu.

Se casează integral decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și se emite o nouă decizie prin care se menține hotărârea din 21 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Străisteanu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea examinării cererii și furnizării informației, repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu